

Quatre nois fan, en bicicleta, la muntada de la fonda Bonay i un llangardaix resta mort al mig de la pujada. Gallarets i espigues fimbren els cossos al compàs de les passes dels tractors i una flaire de guatles en escabetx prepara les boques per dinar. Som a Sant Pere de Torelló, com diu Mn. Cinto "el poble de l'ermita al cel suspesa". **El més important d'aquest municipi és la seva tradició forestal. La gent d'aquí sap, ha sabut sempre, treballar la fusta. És més, tenim el monopoli mundial de la indústria de la torneria. I no només això, sinó que també hem sabut treure'n partit energètic. Molts encenalls i serradures s'aprofiten, mitjançant una petita central tèrmica, per produir calefacció centralitzada, i proporcionen a les cases i equipaments municipals calefacció i aigua calenta.** Parla l'alcalde Ramon Vaqué i Rafart, un home que sembla destil·lar serenitat en la sort i en la dissort. **I mira que a vegades és difícil perquè l'oposició que tenim aquí és molt dolenta. Encara no he sentit cap proposta raonada. Tot el contrari: desqualificacions, querelles... Afortunadament, els veïns saben qui és qui i l'alcalde el veuen com el que sóc, un peó més.**

No crec pas que aquesta impossibilitat per a entendre's sigui un problema tan gros per un lloc on rumbeja l'esperit conciliador de la Mare dedeu de Bellmunt. **Realment, el seu santuari és un lloc molt preat pels santperencs. L'hem restaurat al cent per cent i considero que ha estat l'obra on hem posat més càrrega sentimental. De tota manera, de vegades ens dóna disgustos. Fa pocs dies, un ex-alcalde va morir allà, treballant per la verge, sota un tractor. I un altre (curiosament també havia estat alcalde) va morir posant la llum de Bellmunt.**

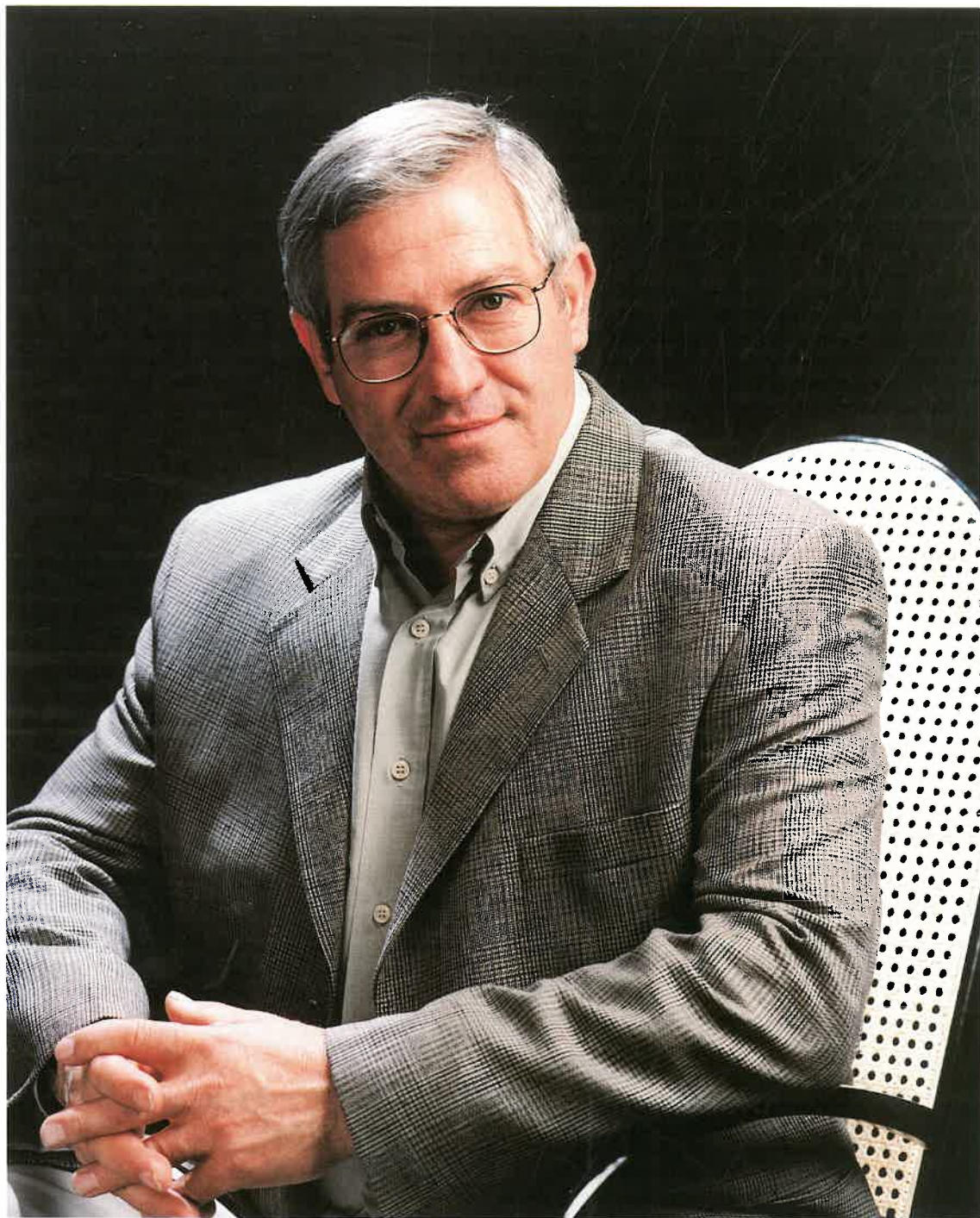
Jo, si fos el Sr. Vaqué, pregaria des de casa. Sembla que a les alçades divines no els agraden gaire les alçades municipals. Ho deia Dante Alighieri: "transhumanar dins de cap mot conserva la vida, l'exemple ha de bastar a aquell a qui la gràcia això reserva."

Tocant de peus a terra, el terra de Sant Pere, ascendim a un altre cel aconseguit del setanta-nou ençà. **Ha estat vital, perquè el poble sobrevisqui, fer un munt de coses. Hem posat llum i telèfon a totes les masies del municipi (que ocupen una**

superfície de sis mil hectàrees). Hem construït més de cent cases de protecció oficial i més de quinze naus. Hem dotat el poble d'uns serveis, d'un pavelló esportiu, unes escoles, una piscina climatitzada, clavegueres, calefacció... Certament, teniem mancances de tot tipus. El noranta per cent dels carrers no disposava d'un sistema de clavegueres ben fet, no hi havia casal d'avis ni dispensari. La biblioteca era un somni que mai s'assolia i l'ajuntament estava en un estat penós. Tant de bo els pobles de dos mil habitants tinguessin els serveis que tenim aquí ara.

Vaqué i Rafart s'afanya a fer desaparèixer l'actitud protagonista i unipersonal que pot semblar que hi ha a les seves paraules. **Totes les fites que anem conquerint són obra d'una colla de gent que volem el millor per al nostre poble. Els nostres pares i els nostres avis varen treballar abnegadament sense poder gaudir de cap servei. És un deure honorar la seva memòria, dignificant allò seu i això nostre.**

Una manera de retre homenatge als avantpassats és recordar les seves dites. "Pel maig cada dia un raig" està en boca de tots quan comencen les pluges. I aquí plou molt. I a l'estiu, quan la gent (amb les camises amarades de suor) s'acosta al riu, molt sovint se sent "No hi ha res com banyar-se al Ges". Truites, barbs i bagres encara neden en unes aigües on no s'ofega cap projecte. **Ara estem intentant fer una àrea de serveis molt gran a la Vola. Es tracta d'una inversió que costarà a la Generalitat més de cinc-cents milions de pessetes. També tenim el projecte, no sé si el durem a port, de crear una entitat de medi ambient.. I, amb la Universitat de Vic i l'Institut de Torelló, volem dissenyar dues assignatures de medi ambient forestal. Totes aquestes obres o idees no les projectem per una legislatura, sinó per d'aquí cinc o sis anys, estiguem nosaltres al govern o no.** Queda clara la voluntat de posar moltes medalles al poble i no pas al pit de ningú. Medalles on sempre hi haurà gravada la Mare de Déu de Bellmunt. " (...) A aquest bell munt gloriós/ hi pugem moltes vegades/ feu que, igual que les alades/ hi morim d'amor a Vós/ Molt devot i generós/ Sant Pere sempre us honora".

Ramon Vaqué Rafart - St. Pere de Torelló - 2.147 hab. (Osona)